EUSEBIUS CAESARIENSIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 31v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Qd' ualde est ueri simile. q; & scptura istam quã dyrim posteriorib
abeo tẽporib constat ee cõposita. Jnq eudentissime omia eccle
instructa cõplectit. que & tẽ tradita st. & inhodiernũ seruant
anob. S; & abstinentiũ uitas. eo; dũ tarat q nõ in ecclis. l monaste
riis degunt. desebit adliquidũ. Unde plane manifestissime p
dit. ñ solũ sciens que nia sunt. s; etiã amplectens. qpe qdunis
laudib exultit sui tẽporis aplicos uiros. ex hebreo; qmũ in
tellegi dat pcipue genere credentes. quoqdẽ estat qdhi qui
sub aplis existitis credebant. iudaicis adhuc institutionib
& legis obseruationib inherebant. Hic q desebens hec in li
bello quẽ deuita theorica l supplicũ adtitulauit. nichil omni
no deppo l extinsecus addidit. s; pmo omniũ uiros ipsos cul
tores. & feminas cũ ipsis aut cultices appellari. Causã ũ hui uo
cabuli l exeo ducta. qd euenientiũ ad se animas. tanquã ru
des & agrestes excolerent. l qd erga di cultũ. pura & integra
ẽ scientia pduratent. Qd nomẽ siue ipse imposuit pmis illis
ex ipso; achb colligens. siue uere uniuersis ita appellabant
q sedin eugliũ uiuebant. ante quã ianq; appellatio. pomnẽ
locũ diffunderet nichil int est. dũ in ex ipsis reb nomẽ ad
qs ptineat cõpbet. Dicẽ q pmo omniũ qd renuncient cunc
his facultatib suis. q se adhuc cẽmu philosophiã dedint. &
bonis suis quib intẽsunt cedant. tũ deinde qd omis etiã uite
sollicitudines pcul abiciant. & extra urbẽ egressi. in hortuli
l exiguis quibusq; agellulis degant. refugientes impari st
ppositi ẽ sorcia. & uite dissimilis ẽ tubnia. scientes impedi